

ПРИКЛАД ВІРНОГО СЛУЖІННЯ НАУЦІ ТА СВОЄМУ НАРОДОВІ до 100-річчя від дня народження професора Зеновія Скородинського (1915–1985)

На землі є ріки, з якими пов'язана історія цілих народів, що оселилися на їх берегах, п'ють із них невичерпну воду, вбирають у себе їх дивовижну силу, широчінь простору й щедрість землі. Так і в науці: є імена, з якими нероздільно пов'язані розквіт і діяльність окремих інститутів. Для Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького та Українського науково-дослідного інституту фізіології та біохімії сільськогосподарських тварин (нині Інститут біології тварин НААН) таким є ім'я доктора біологічних наук, професора, заслуженого працівника вищої школи України Зеновія Павловича Скородинського — відомого вченого, обдарованого педагога, безкорисливої людини з щедрим серцем. Усе його життя — це невтомна наукова та педагогічна праця, жива та конкретна справа. Без професора З. П. Скородинського важко уявити собі живий організм, яким є Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького.

З. П. Скородинський народився 16 вересня 1915 року в містечку Тисмениця Івано-Франківської області (колишньої Станіславівської). З 1927 до 1936 року навчався у Станіславівській державній гімназії з українською мовою навчання. З 1938 до 1943 року Зеновій Скородинський студіює ветеринарну медицину, а від 1944 року працює практичним ветеринарним лікарем у м. Станіславі, з 1945 року — у м. Краківці, а в 1946–1949 роках — головним лікарем ветеринарної медицини Яворівського району Львівської області.

У 1949 році З. П. Скородинського запрошують на роботу у Львівський зооветеринарний інститут лікарем-ординатором кафедри терапії, а через рік його обирають на посаду асистента кафедри фізіології сільськогосподарських тварин. У 1957 році захищає кандидатську дисертацію, а у 1960 році атестується на звання доцента кафедри фізіології сільськогосподарських тварин. Складний шлях, який пройшов Зеновій Павлович на кафедрі фізіології, був для нього школою науки та педагогіки. У 1960–1962 роках З. П. Скородинський обіймав посаду проректора з наукової та навчальної роботи тоді вже Львівського зооветеринарного інституту.

Від вересня 1962 до березня 1972 року Зеновій Павлович працював директором Українського науково-дослідного інституту фізіології та біохімії сільськогосподарських тварин, одночасно завідував в інституті лабораторією нейрогуморальної регуляції. У 1966 році захистив докторську дисертацію, а у грудні 1966 року одержав звання професора. Плідним, насиченим багатьма визначними подіями був період праці у цьому інституті. Зеновій Павлович з ентузіазмом працював над становленням інституту як наукового закладу. Талановитий організатор сформував творчий колектив, який за порівняно невеликий проміжок часу досяг вагомих успіхів у науково-дослідній роботі. З. П. Скородинський проклав широку стежину у науці, а слідом за ним йшло багато науковців, які згодом стали кандидатами та докторами наук. За 10 років його праці на посаді директора інституту було захищено шість докторських і понад шістдесят кандидатських дисертацій.

Заслугою З. П. Скородинського є те, що з його ініціативи в інституті були створені нові лабораторії: біологічно активних речовин (1962), нейрогуморальної регуляції (1965), живлення (1965), ферментів (1965), білка й амінокислот (1969), біохімічних основ вивноутворення (1970). У цих лабораторіях наукові дослідження проводились з використанням сучасних на той же період методів. Усіляко він розвивав діяльність створених в інституті нових лабораторій, невтомно працював над прискоренням нових розробок і впровадженням їх у виробництво.

З березня 1972 року З. П. Скородинський перебуває на посаді завідувача кафедри фармакології з патологічною фізіологією Львівського зооветеринарного інституту, яку обіймав до 1985 року.

Завдяки Зеновію Павловичу у навчальний процес із ветеринарної фармакології впроваджено нові фундаментальні методичні підходи. Професор З. П. Скородинський дбав про унаочнення навчання, про матеріальне та методично-наукове оновлення кафедри.

На кафедрі проводилася перепідготовка спеціалістів ветеринарної медицини з Куби, Монголії та Лаосу. Крім того, щорічно на кафедрі проводилось підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини.

Під його керівництвом було підготовлено і захищено дві докторські та десять кандидатських дисертацій. Дослідження, започатковані ним, продовжують його учні.

Професорові З. П. Скородинському були притаманні глибина і оригінальність наукової думки, широкий діапазон наукових зацікавлень, наполегливість у досягненні мети, надзвичайно чуйне ставлення до людей, доброзичливість, принциповість і чесність.

Визнанням великих заслуг З. П. Скородинського у науці є те, що у 1981 році професору було присвоєно звання заслуженого працівника вищої школи України. До того ж, неодноразово Зеновій Павлович отримував урядові нагороди.

З. П. Скородинський був прекрасним сім'янином, добрим батьком і дідусем.

Помер Зеновій Павлович Скородинський 10 квітня 1985 року. Похований на Личаківському кладовищі у Львові.

Майже 30 років творчої натхненної праці віддав професор З. П. Скородинський нашому університету, виховав не одне покоління студентської молоді. Колектив Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького і кафедра фармакології та токсикології гідно бережуть пам'ять про великого вченого й педагога.

Учні професора Скородинського Зеновія Павловича,
професори Дмитро Гуфрій, Василь Гунчак, Володимир Стояновський